

Zostały w nim ujęte zadania z zakresu szeroko ujętej rehabilitacji, rozumianej jako - proces usprawniania funkcji fizycznych, psychicznych i społecznych osób, u których wystąpiło ograniczenie sprawności tych funkcji. Program ma charakter ramowy i ma na celu wspomaganie osób niepełnosprawnych, umożliwienie im jak najszerszego uczestnictwa w życiu społecznym i zawodowym oraz przestrzegania ich praw. Zakłada także podniesienie świadomości społecznej w zakresie problemów tej grupy mieszkańców gminy.

2. DIAGNOZA

Postępujące współcześnie przemiany demograficzno-społeczne doprowadziły do zmiany rangi problemu funkcjonowania w społeczeństwie grup społecznie słabszych, do których zalicza się osoby niepełnosprawne, starsze i osoby z czasową niesprawnością. Niemożliwością jest ignorowanie wzrastającej grupy konsumentów i użytkowników mniej sprawnych fizycznie i sprowadzanie ich potrzeb do zaspokojenia podstawowych funkcji.

W Polsce żyje ok. 5,5 mln osób niepełnosprawnych, z czego ok. 200 tys. stanowią dzieci poniżej 16 roku życia. Zdecydowana większość niepełnosprawnych dzieci mieszka w miastach, niestety co trzecie dziecko mieszka na wsi, gdzie ma utrudniony dostęp do opieki medycznej, pomocy rehabilitacyjnej czy usług edukacyjnych.

Badania wskazują, iż większość osób niepełnosprawnych utrzymuje się głównie ze świadczeń społecznych: rent, emerytur i zasiłków – jedynie dla 8 % tej populacji główne źródło utrzymania stanowi praca. Niemal połowa osób niepełnosprawnych w Polsce legitymuje się co najwyżej wykształceniem podstawowym, co dodatkowo powoduje trudności z wejściem na rynek pracy i utrzymaniem zatrudnienia. Zauważa się jednak wysoką dynamikę poprawy wykształcenia osób niepełnosprawnych. Niemniej integracja społeczna osób niepełnosprawnych przez pracę stanowi w Polsce bardzo wymagające i trudne do realizacji zadanie. Istnieje wiele czynników wpływających niekorzystnie na zatrudnianie osób niepełnosprawnych, po pierwsze dość niskie kwalifikacje osób niepełnosprawnych, po drugie liczne bariery instytucjonalno – infrastrukturalne, a także sposób „innego” postrzegania niepełnosprawnych przez społeczeństwo.

W gminie Poddębice podobnie jak na terenie całego powiatu, zauważa się ciągły wzrost liczby niepełnosprawnych - w 2003 roku ogólna liczba wynosiła 916 osób, w roku ubiegłym natomiast już 1064 osoby – niemal 30%. Dodatkowo wzrost udziału osób starszych w populacji przyczynia się do zwiększenia liczby osób niepełnosprawnych. Starsze grupy wiekowe są bardziej narażone na ryzyko niepełnosprawności – obecnie w Polsce prawie 60 % niepełnosprawnych jest wśród osób po 55 roku życia.